

CAMINS OBERTS

Al pot petit hi ha la bona confitura

Estimats diocesans,

Sembla que les coses dolces agraden força. De vegades, però, hi ha gent que pregunta amb molta naturalitat: «Ets de dolç o de salat?». En tota regla, i amb mesura, òbviament, necessitem ambdós gustos. Ja hem dit que les nostres vides necessiten un equilibri constant. Som partidaris del silenci i de la paraula, de llegir i d'escoltar, d'oferir i de rebre, de riure i de plorar... Avui voldria endinsar-me en la qüestió de les mesures i de les quantitats. La dita és ben coneguda: «Al pot petit hi ha la bona confitura».

Aquesta reflexió sobre els volums i les proporcions, entre el que som i el que estem cridats a ser, entre el que fem i el que Déu fa, és tractada de manera freqüent en els evangelis. I que ningú no ho dubti: tot el que diuen les Escripures es compleix. No hi ha res que pugui ser amagat. Tot es complirà. Si Déu ha promès «el cent per u», així serà.

Aquesta dita d'avui l'hem d'emmarcar en el context de la recent Assemblea diocesana que hem viscut, del dia de la festa de la Santíssima Trinitat i de la jornada «Pro Orantibus», dia en què preguem per tots aquells que, des de l'opció de la vida contemplativa, preguen per l'Església, és a dir, per nosaltres. Aquest triple escenari ens hauria d'ajudar a captar que la missió necessita, sí o sí, la pregària. Gràcies a ella podem arribar a descobrir el valor de cada petit gest, de cada bri d'esperança, de cada alè de vida. Els evangelis relaten en moltes ocasions de quina manera Déu fa créixer i multiplica de manera exponencial el petit signe, a saber: una llavor que cau a terra, cinc pans i dos peixos, dues petites monedes de coure, una mica de sal i de llum, un donar la mà... És així: el Regne de Déu es dilata en el temps i en l'espai, creix, s'escampa, s'engrandeix. El missioner valora els petits detalls de la vida. A partir d'ells, el Déu-Trinitat,

que és Déu-Amor, fa els grans miracles, aquells que ens retornen de nou a la comunitat dels resuscitats. Hem de ser dels qui apreciem el valor de les petites passes, dels gestos senzills, de les paraules dites amb el cor. En definitiva, som dels qui observem sempre el got mig ple, i no mig buit.

L'entusiasme no és pas una manera irreal de percebre el món, sinó que té molt a veure amb el cultiu de la pregària. No som cristians fets de manera instantània, ni en una cadena de producció, ni, encara menys, productes dissenyats en el laboratori d'una multinacional. Un cristià es forja lentament, i amb una bona colla de detalls acumulats i condensats a foc lent. Això és important: detectar el valor de les realitats petites, acollir-les i integrar-les en el projecte de salvació que Déu ha somiat per a nosaltres. Anem pas a pas. Això és important no oblidar-ho. Els grans projectes necessiten ser asaborits en els seus detalls, del primer a l'últim.

En tots ells hi ha una saviesa amagada, una lliçó que cal assumir.

Diguem-ho clar: els elements que semblen irrelevants han de ser considerats en la seva justa mesura. El record de diversos moments quotidians i senzills ens fa bé. Admiro els testimonis de grans cristians que han après a viure l'evangeli a distància curta, envoltats de tota mena de situacions i persones. Que ningú, si us plau, no s'ensorri. Viure en cristià és acceptar que el nostre cor de vegades sembla mig buit i de vegades mig ple. Som del dolç i del salat. Tot en la seva justa mesura. Cap derrota, cap ensopoc de la vida no és definitiu: sempre podem aixecar el vol. Cap victòria, cap moment de joia no és etern: sempre ens hem de continuar convertint. No oblideu mai el vostre cor i, sigui com sigui, recordeu que Déu hi ha sembrat la bondat.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Daniel Palau Valero
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El Bisbat renova el seu web

El web del Bisbat de Lleida, www.bisbatlleida.org, ha actualitzat la seva imatge i, des d'aquesta setmana, ha estrenat la seva nova versió. Amb un disseny més modern, el web té la intenció de ser la porta de presentació de la diòcesi als visitants de tot arreu. A partir d'ara, es dona més importància als continguts audiovisuals, sense deixar de banda les seccions clàssiques, com ara les notícies d'actualitat, o l'espai per consultar els horaris

de les misses. Com sempre, continuarà havent-hi accés transparent a la documentació i a la vida del Bisbat, però ara es potenciarà més la interacció i la participació de la comunitat.

Entre altres novetats que es poden trobar al web actualitzat, hi ha un buscador de parròquies amb un mapa interactiu, o una agenda actualitzada amb les principals activitats litúrgiques i diocesanes.

CAMINOS ABIERTOS

Las mejores esencias vienen en frascos pequeños

Estimados diocesanos,

Parece que las cosas dulces gustan bastante. A veces, sin embargo, hay gente que pregunta con mucha naturalidad: «¿Eres de dulce o de salado?». En su justa medida, obviamente, necesitamos ambos gustos. Ya hemos dicho que nuestras vidas necesitan un equilibrio constante. Somos partidarios del silencio y de la palabra, de leer y de escuchar, de ofrecer y de recibir, de reír y de llorar... Hoy quisiera adentrarme en la cuestión de las medidas y de las cantidades. El dicho es bien conocido: «Las mejores esencias vienen en frascos pequeños».

Esta reflexión sobre los volúmenes y las proporciones, entre lo que somos y lo que estamos llamados a ser, entre lo que hacemos y lo que Dios hace, es tratada con frecuencia en los evangelios. Y que nadie lo dude: todo lo que dicen las Escrituras se cumple. No hay nada que pueda permanecer oculto. Todo se cumplirá. Si Dios ha prometido «el ciento por uno», así será.

Este dicho de hoy debemos enmarcarlo en el contexto de la reciente Asamblea diocesana que hemos vivido, del día de la fiesta de la Santísima Trinidad y de la jornada «Pro Orantibus», día en que rezamos por todos aquellos que, desde la opción de la vida contemplativa, rezan por la Iglesia, es decir, por nosotros. Este triple escenario debería ayudarnos a captar que la misión necesita, sí o sí, la oración. Gracias a ella podemos llegar a descubrir el valor de cada pequeño gesto, de cada brizna de esperanza, de cada aliento de vida. Los evangelios relatan en muchas ocasiones de qué manera Dios hace crecer y multiplica de forma exponencial el pequeño signo: una semilla que cae en tierra, cinco panes y dos peces, dos pequeñas monedas de cobre, un poco de sal y de luz, dar la mano... Es así: el Reino de Dios se dilata en el tiempo y en el espacio, crece, se extiende, se engrandece. El misionero valora los pequeños detalles de la vida. A partir de ellos, el Dios-Trinidad, que es Dios-Amor, hace los grandes milagros, aquellos que nos devuelven de nuevo a la comunidad de los resucitados. Debemos ser de quienes apreciamos el valor de los pequeños pasos, de los gestos sencillos, de las palabras dichas con el corazón. En definitiva, somos de quienes observamos siempre el vaso medio lleno, y no medio vacío.

El entusiasmo no es una manera irreal de percibir el mundo, sino que tiene mucho que ver con el cultivo de la oración. No somos cristianos hechos de manera instantánea, o en una cadena de producción, ni, mucho menos, productos diseñados en el laboratorio de una multinacional. Un cristiano se forja lentamente, y con un buen conjunto de detalles acumulados y condensados a fuego lento. Esto es importante: detectar el valor de las realidades pequeñas, acogerlas e integrarlas en el proyecto de salvación que Dios ha soñado para nosotros. Vamos paso a paso. Es importante no olvidarlo. Los grandes proyectos necesitan ser saboreados en sus detalles, del primero al último. En todos ellos hay una sabiduría escondida, una lección que hay que asumir.

Digámoslo claro: los elementos que parecen irrelevantes deben ser considerados en su justa medida. El recuerdo de diversos momentos cotidianos y sencillos nos hace bien. Admiro los testimonios de grandes cristianos que han aprendido a vivir el Evangelio a corta distancia, rodeados de todo tipo de situaciones y personas. Que nadie, por favor, se venga abajo. Vivir en cristiano es aceptar que nuestro corazón a veces parece medio vacío y a veces medio lleno. Somos de dulce y de salado. Todo en su justa medida. Ninguna derrota, ningún tropiezo de la vida es definitivo; siempre podemos levantar el vuelo. Ninguna victoria, ningún momento de alegría es eterno; siempre debemos seguir convirtiéndonos. No olvidéis nunca vuestro corazón y, sea como sea, recordad que Dios ha sembrado la bondad en vosotros.

Con mi bendición y afecto,

† Daniel Palau Valero
Obispo de Lleida

Lleida honora, un any més, a sant Anastasi

La Catedral de Lleida va acollir, l'11 de maig, l'ofici solemne en honor de sant Anastasi, un dels actes centrals de la Festa Major de la ciutat de Lleida. En la seva homilia, el bisbe Daniel va recordar que «tots estem cridats a ser sants com sant Anastasi», a qui va definir com «un cristià honest i un referent que va viure la fe amb llibertat».

Mons. Palau va destacar valors presents en la vida del patró com la felicitat compartida, l'alegria i la confiança, i va animar els fidels a «viure sense por» i a «somiar i imaginar com sant Anastasi». La celebració va ser concelebrada pel degà, el capítol catedralici i els rectors de la ciutat, amb la presència de representants civils i eclesiàstics.

L'acte va comptar també amb la participació del Petit Cor de la Catedral i amb un dels moments més emblemàtics de la jornada: el Ball de Gegants a l'interior del temple. En acabar l'ofici, la imatge del patró va sortir en processó pels carrers de Lleida acompa-

nyada dels principals elements de cultura popular, com l'Àliga, els Gegants, els Capgrossos i els Castellers de Lleida.

La processó va finalitzar a l'església de Sant Joan amb una nova ballada conjunta i l'ofrena floral oberta a entitats i ciutadania.

Els Cristians de Pobles reivindiquen el silenci

Una vuitantena de persones van participar, el diumenge 10 de maig, en la Jornada Nacional del Moviment de Cristians de Pobles i Comarques, celebrada al santuari del Sant Crist de Balaguer sota el lema «Silenci

creatiu i escolta activa». Els assistents van tenir l'oportunitat d'escoltar una conferència del Dr. Joan Viñas i de participar en l'Eucaristia celebrada al santuari, presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Daniel Palau.

En la seva ponència, Joan Viñas va reflexionar sobre la necessitat de recuperar el silenci interior en una societat marcada pel soroll constant, les presses i la hiperconnectivitat. Per la seva part, el bisbe Daniel Palau va reprendre el lema de la jornada durant l'homilia que va pronunciar a l'Eucaristia, i el va presentar com una invitació necessària per als cristians d'avui. Va remarcar que l'Església viu en context de missió i que el silenci i l'escolta són actituds imprescindibles per anunciar l'Evangelio amb autenticitat. Va recordar que «qui escolta és capaç d'entendre i d'entendre's» i que aquesta escolta inclou Déu, els altres i un mateix.

Campanya de donació de sang a l'Episcopal

El pavelló poliesportiu del Col·legi Episcopal de Lleida es va convertir, el passat 13 de maig, en un centre de solidaritat amb la celebració d'una campanya especial de donació de sang impulsada per la mateixa comunitat educativa. La iniciativa ha estat organitzada per quatre alumnes de 3r d'ESO, que d'aquesta manera han volgut posar el seu granet de sorra per fomentar aquest gest altruista i necessari.

Sota el lema «Cors diversos, un mateix batec», els estudiants van explicar en una entrevista al programa *Bat a Bat* (que podeu escoltar a la web del Bisbat) que la jornada es va portar a terme en col·laboració amb

el Banc de Sang i Teixits de Catalunya i amb l'objectiu principal de conscienciar sobre la importància de donar sang per salvar vides.

El conseller Espadaler visita l'Acadèmia Mariana

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, Ramon Espadaler, va visitar divendres 8 de maig la seu de la Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica-Mariana de Lleida on, acompanyat de la directora dels Serveis Territorials de Justícia i Qualitat Democràtica a Lleida, Anna Miranda, es va reunir amb la directora de la institució, Yolanda Soria, i els membres de la Junta.

La trobada va servir per posar en relleu la tasca cultural, patrimonial i espiritual que desenvolupa l'entitat des de fa més de 160 anys, així com el seu paper com a espai de trobada d'entitats del Bisbat de Llei-

da. Espadaler va signat al *Llibre d'or* de la institució, que data de 1896.

El conseller va visitar les diferents dependències de l'Acadèmia, com ara l'oratori, el paranimf, la biblioteca i arxiu, el teatre i el claustre. La Pontificia i Reial Acadèmia Bibliogràfica-Mariana de Lleida és una de les quatre acadèmies mar-

rianes existents al món i destaca per la seva activitat continuada en la promoció de la literatura, les belles arts i la devoció mariana, especialment a través del tradicional Certamen Literari Marià, que se celebra anualment des de 1863.

Els Alamús ja té una imatge de la Moreneta

La Mare de Déu de Montserrat ja té una imatge entronitzada al presbiteri de l'església parroquial de Sant Martí, al poble dels Alamús, a la comarca del Segrià. El bisbe Daniel va beneir-la el diumenge

3 de maig en el marc de la celebració de l'Eucaristia dominical, concelebrada pel rector, Mn. Santiago Mataix, i amb una concorreguda assistència de fidels i vilatans.

La imatge, de pasta de fusta i còpia fidedigna de «la Moreneta», ha estat adquirida a Montserrat per Josep Querol, exalcalde dels Alamús, per fer-ne donació a la parròquia, acomplint la voluntat de la seva esposa, Ramona, ja traspasada. Una placa col·locada prop de la imatge en dona fe.

La celebració va cloure, com no podia ser d'una altra manera, amb el cant del *Virolai*, l'himne de la patrona de Catalunya, des d'ara ja present a l'església dels Alamús.

Compromís del bisbe amb l'esport local

El bisbe Daniel va voler acompanyar el Lleida Futbol Club en el seu darrer partit de la temporada al Camp d'Esports. Ja descendits a la Lliga Elit, després d'una temporada complicada tant en el terreny esportiu com en l'institucional, el club espera poder encarar el futur amb possibilitats gràcies a l'aportació d'un inversor, disposat a fer-se càrrec de part del deute. El bisbe Daniel ha assistit al llarg de la temporada a un partit de l'Hyopos Lleida de bàsquet contra el Barça; a un de l'Atlètic Lleida de Copa del Rei contra l'Espanyol, i a aquest del Lleida FC contra

el Vilanova i la Geltrú, que va acabar amb victòria visitant per 1-2.

REFLEXIONS

Posar-se en camí

Una tarda de dissabte qualsevol a Barcelona, mentre molts surten de casa per trobar-se amb amics o anar a sopar, un petit grup de dones i alguns joves surten al carrer amb carmanyoles de menjar, entrepans i una mirada atenta. Són el grup de les Servidores de Sant Josep. No busquen fer res extraordinari. Simplement volen acostar-se als qui viuen al carrer, oferir-los menjar, conversa i una mica d'escalf humà. En gestos així, discrets i senzills, l'Evangelí continua fent-se visible.

Una cosa semblant passa en l'episodi de la Visitació que l'Església celebra al final del mes de maig. Després de rebre l'anunci de l'àngel, Maria podria haver-se quedat a Natzaret, guardant en silenci allò que estava vivint. Però l'Evangelí ens diu que «es posà en camí i se n'anà de pressa a la muntanya» per visitar la seva cosina Elisabet, que esperava un fill i ja era gran.

La fe autèntica té sempre alguna cosa de moviment. Qui ha experimentat la proximitat de Déu no es queda tancat en si mateix. Maria porta Jesús al seu si, i aquesta presència l'empeny a sortir a l'encontre de qui la pot necessitar. No va només a ajudar Elisabet; porta amb ella la mateixa presència del Senyor. Per això, quan Maria entra a la casa, passa una cosa sorprenent: l'infant salta d'alegria dins el si d'Elisabet i la casa s'omple de joia. Allà on arriba Crist, fins i tot de manera silenciosa i amagada, la vida es desperta i el cor s'eixampla.

Aleshores brolla dels llavis de Maria el Magníficat: «La meua ànima magnifica el Senyor». Maria no es posa ella mateixa al centre. Després de posar-se en camí, de servir i d'acompanyar, reconeix que tot és obra de Déu, que és Ell qui fa meravelles en la història i en la vida dels petits.

La Visitació ens recorda que la fe cristiana es converteix sempre en camí, servei i lloança. També avui, a les nostres parròquies i comunitats, hi ha moltes persones que es posen en camí per acompanyar, consolar o sostenir els altres. Cada gest de caritat, cada visita, cada paraula d'esperança repeteix, d'alguna manera, aquella visita de Maria.

I potser aquesta és la millor manera d'acabar el mes de maig: aprenent de Maria a sortir a l'encontre dels altres i deixant que, enmig de les nostres accions senzilles, continuï ressonant el seu cant humil i confiat: el Magníficat, que proclama que Déu continua fent obres grans.

Mn. Josep Ramon Pérez

Canonge de la Catedral de Barcelona

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [2Pe 1,2-7 / SI 90 / Mc 12,1-12]. Sant Justí (s. II), màrtir samarità, escriptor eclesiàstic.

2. ■ Dimarts [2Pe 3,12-15a.17-18 / SI 89 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs.

3. ■ Dimecres [2Tm 1,1-3.6-12 / SI 122 / Mc 12,18-27]. Sant Carles Luan-

ga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.

4. ■ Dijous [2Tm 2,8-15 / SI 24 / Mc 12,28b-34]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Divendres [2Tm 3,10-17 / SI 118 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen

anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; santa Zenaida, vg.; sant Sanç (Sancho), noi i mr. a Còrdova.

6. ■ Dissabte [2Tm 4,1-8 / SI 70 / Mc 12,38-44]. Sant Feliu de Llobregat: beat Josep M. Peris i Polo (1889-1936), nat a Cincorres (bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barcelona; sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstra-

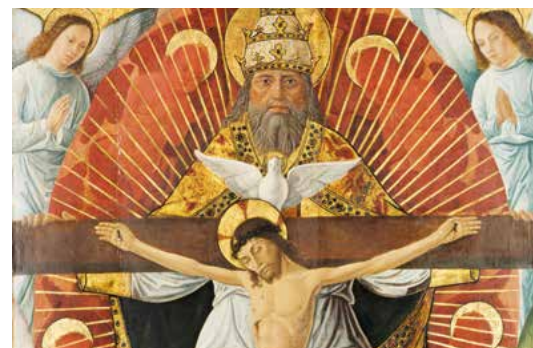
tencs (Opraem, 1120); sant Marcel·lí Champagnat, prev. fund. Germans maristes (FSM, 1817).

7. □ Diumenge vinent, Santíssim Cos i Sang de Crist (litúrgia de les hores: de la solemnitat) [Dt 8,2-3.14b-16a / SI 147 / 1Co 10,16-17 / Jo 6,51-58]. Sant Robert, abat cistercenc; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

La Santíssima Trinitat (A)

COMENTARI

«Déu envià el seu Fill per salvar el món gràcies a ell»

Quan acabem una gran celebració, tenim com una necessitat d'agrair a tothom la seva col·laboració o ajuda. Hem acabat tot el cicle de celebracions que vam començar el primer diumenge d'Advent i que vam acabar el diumenge passat amb la diada de la Pentecosta. Ara tornem a començar el temps de durant l'any. Tenim la necessitat d'agrair a Déu tots els seus dons, el gran regal que és Jesucrist amb tota la seva obra de salvació, la seva mort, la seva resurrecció... Avui dediquem aquest diumenge a la Santíssima Trinitat. Però, en contra del que podríem pensar no es tracta d'intentar penetrar en el misteri d'un sol Déu en tres persones, sinó que les lectures subratllen l'amor del Déu Tri. Ho veiem en la primera lectura. El Senyor passà davant Moisès tot cridant: *Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.* Això mateix ho trobem expressat encara més clar a l'evangeli. Són unes paraules extraordinàries: *Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a Déu.* Tot són paraules plenes d'amor, de salvació. Però ens cal creure en ell: *Els qui creuen en ell, no seran condemnats.* Contra el pensament d'alguns que pensen que Déu només vol condemnar, l'evangeli ens diu ben clarament que és tot el contrari. Per això va enviar el seu Fill al món. I és el que hem vist des de Nadal a Pasqua i el que veurem cada diumenge i tots els dies. Tot està amarat de l'amor de Déu. I Pau en la segona lectura ens anuncia: *El Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres.* Per això acaba amb el desig que tota la Trinitat habiti en cada cristià: *Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.* És el desig que expressa el sacerdot cada dia en començar l'Eucaristia. Passi el que passi, sempre ens hem de sentir enormement estimats per un Déu que no pot fer altra cosa que estimar perquè és Amor.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinalda i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra.

El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.»

Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

▶ Salm responsorial (Dn 3)

R. *Glòria i lloança per sempre.*

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres.

Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant. Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad.»

Moisés al momento se inclinó y se postró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya.»

▶ Salmo responsorial (Dan 3)

R. *¡A ti gloria y alabanza por los siglos!*

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres. R.

Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Co 13,11-13)

Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo.

Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.